

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1. Vtrum in Christo fuerit peccatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

Super Questionis
quinta decima Ar-
ticulum primum.

QVAESTIO XV.
De defectibus anime, a Christo assump-
tis, in decem articulos diuisa.

Titulus clarus est.
In corpore est unita conclusio
responsiva quaestio: Christus nullo modo
assumpsit defectum peccati. Probat: Defectus
assumpti a Christo sunt assumpti ad tria
hoc est ad satisfaciendum pro natura
humana: ad coprobendam vitam huma-
nitatis, & ad exemplum virtutis: sed defectus
peccati ad nihil horum ualet, ergo. Major
patet ex primo articulo praecedentis
quaestionis. Minor singillatim quo ad
singulas partes clare probatur in litera, ita
ut non sit opus ex-
n. re.

- E**INDE considerandum est, de defectibus pertinentibus ad animam.
- E**T CIRCA hoc quaeruntur decem.
- ¶**Primò, Vtrum in Christo fuerit peccatum.
- ¶**Secundò, Vtrum in eo fuerit fomes peccati.
- ¶**Tertiò, Vtrum in eo fuerit ignorantia.
- ¶**Quartò, Vtrum anima eius fuerit passibilis.
- ¶**Quintò, Vtrum in eo fuerit dolor sensibilis.
- ¶**Sextò, Vtrum in eo fuerit tristitia.
- ¶**Septimò, Vtrum in eo fuerit timor.
- ¶**Octauò, Vtrum in eo fuerit admiratio.
- ¶**Nonò, Vtrum in eo fuerit ira.
- ¶**Decimò, Vtrum simul fuerit uiuator, & comprehensor.

ARTICVLVS I.

Vtrum in Christo fuerit peccatum.

Inf. q. 32. ar. 7
& 3. d. 3. q. 1.
corp. s. d. d.
12. q. 1. cor. 11.
& quo. 4. q.
11. ar. 1.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quòd in Christo fuerit peccatum. Dicitur. n. Psalm. 2. 1. Deus Deus meus respice in me, quare me dereliquisti, longe à salute mea uerba delictorum meorum: sed haec uerba dicuntur ex persona ipsius Christi, ut patet ex hoc quòd ipse ea in cruce protulit. ergo uidetur, quòd in Christo fuerint delicta.

¶2. Praeterea Rom. 5. dicit Aposto. quòd in Adam omnes peccauerunt, quia scilicet in eo originaliter fuerunt: sed Christus etià originaliter fuit in Adà. ergo in eo peccauit.

¶3. Praeterea Apost. dicit Heb. 2. quòd in eo, in quo Christus passus est, & tentatus potens est & his, qui tentantur, auxiliari: sed maxime indigebamus auxilio eius contra peccatum. ergo uidetur, quòd in eo fuerit peccatum.

¶4. Praeterea. Secunde ad Cor. 5. dicitur, quòd Deus eum, qui non nouerat peccatum. i. Christum, pro nobis peccatū fecit: sed illud uerè est, quod a Deo factum est, ergo in Christo uerè fuit peccatum.

¶5. Praeterea. Sicut August. * dicit in lib. de Agone Christiano, in homine Christo se nobis ad exemplum uitae praebuit filius Dei: sed homo indiget exemplo non solum ad rectè uiuendum, sed etiam ad hoc, quòd poeniteat de peccatis ergo uidetur, quòd in Christo debuerit esse peccatum, ut de peccatis poenitendo, poenitentia nobis daret exemplum.

SED CONTRA est, quòd ipse dicit Ioan. 8. Quis ex uobis arguet me de peccato?

RESPON. Dicendum, quòd sicut supra dictum est, * Christus suscepit defectus nostros, ut pro nobis satisficeret, & ut ueritatem humanae naturae coprobaret, & ut nobis fieret exemplum uirtutis: secundum quae tria manifestum est, quòd defectum peccati assumere non debuit. Primò quidem, quia peccatum nihil operatur ad satisfactionem, quinimo uirtutem satisfactionis impedit: quia ut dicitur Eccl. 34. dona iniquorum non probat Altissimus. Similiter etiam ex peccato non demonstratur ueritas humanae naturae, quia peccatum non pertinet ad humanam naturam, cuius Deus est causa:

F sed magis est contra naturam, per seminationem diaboli introductum, ut Dam. * dicit. Tertio, peccando exemplum uirtutis praebere non potuit, cū peccatum cōtrarietur uirtuti. Et ideo Christus nullo modo assumpsit defectum peccati, nec originalis, nec actualis, secundum illud quod dicitur 1. Petri 2. Qui peccatum non fecit.

AD PRIMVM ergo dicendum, quòd sicut Dam. * dicit in 3. lib. dupliciter dicitur aliquid de Christo, uno modo, secundum proprietatem naturalem, & hypostaticeam, sicut dicitur, quòd Deus factus est homo, & quòd passus est pro nobis: alio modo, secundum proprietatem personalem & habitualement, prout scilicet, aliqua dicuntur de ipso in persona nostra, quae sibi secundum se nullo modo conueniunt. Vnde & inter septem regulas Ticonij, quas Aug. * ponit in 3. de doctr. Christia. prima ponitur de Domino & eius corpore, cum scilicet Christi, & ecclesiae una persona assumatur. Et secundum hoc Christus ex persona membrorum suorum loquens dicit, uerba delictorum meorum, non quòd in ipso capite delicta fuerint.

AD SECVNDVM dicendum, quòd sicut dicit August. * 10. super Genes. ad literam, non omni modo Christus fuit in Adam & in alijs patribus, quoniam nos ibi fuimus. Nos enim fuimus in Adam secundum seminale rationem, & secundum corpus tantam substantiam: quia scilicet ut ipse ibidem dicit, cum sit in semine & uisibilis corpulentia, & inuisibilis ratio, utrinque currit ex Adam: sed Christus uisibilem carnem substantiam de carne uirginis sumpsit: ratio uerò conceptionis eius non à semine uirili, sed longe aliter, ac desuper uenit. Vnde non fuit in Adam secundum seminale rationem, sed solum secundum corpulentam substantiam. Et ideo Christus non accepit actiue ab Adam humanam naturam, sed solum materialiter: actiue uerò à Spiritu sancto: sicut & ipse Adam materialiter sumpsit corpus ex limo terrae, actiue autem à Deo. Et propter hoc Christus non peccauit in Adam, in quo fuit solum secundum materiam.

AD TERTIVM dicendum, quòd Christus ex sua tentatione & passione nobis auxiliatus est, pro nobis satisfaciendo: sed peccatum non cooperatur ad satisfactionem, sed magis ipsam impedit, ut dictum est. * Et ideo non oportuit, quòd peccatum in se haberet, sed omnino esset purus à peccato: alioquin pena, quam iustinuit, fuisset sibi debita pro proprio peccato.

AD QVARTVM dicendum, quòd Deus fecit Christum peccatum, non quidem, ut in se peccatum haberet: sed quia fecit eum hostiam pro peccato: sicut & Osee 4. dicitur, Peccata populi mei comedent scilicet, Sacerdotes, qui secundum legem comedebant hostias pro peccato, oblatas. Et secundum hunc modum dicitur Ier. 52. quòd Lominus posuit in eo iniquitatem omnium: quia scilicet cū tradidit, ut esset hostia pro peccatis omnium hominum, uel fecit eum peccatum, id est, habentem similitudinem carnis peccati, ut dicitur Roma 8. & hoc propter corpus passibile, & mortale, quòd assumpsit.

AD QVINTVM dicendum, quòd poenitens laudabile exemplum dare potest, non ex eo quòd peccauit, sed in hoc quòd uoluntariè poenam sustinet pro peccato. Vnde Christus dedit maximum exemplum poenitentis, dum non pro peccato proprio, sed pro peccatis aliorum uoluit poenam subire.